

L'Autonomista

Diari Federalista Republicà i d'Avísos i Notícies

Es publica a la tarda

Anys XXXVIII

Girona, Dijous, 22 de Març de 1934

Núm. 9.655

FRANQUEIG CONCERTAT

Pàgines humorístiques

Decididament, haurem d'establir una secció permanent en aquestes columnes, consagrada a posar en col·laboració dels nostres lectors, per a sanitosos entreteniments llurs, els platzerosos comentaris de la premsa dretana gronina que, esmaperduca pel fracàs de la maquiavèlica conxorxa monàrquico-tradicionalista-ligüera que havia de donar a la Lliga una majoria absoluta a l'Ajuntament, llençant per la borda els seus aliats carlins quan hagués convingut a l'olímpic director lligüer, vol aconseguir-se tirant de dret contra l'Esquerra amb els més xirois i inconcebibles procediments.

Veieu-ne una altra mostra. En l'edició del dimarts dia 20 del mes que som, "Diari de Girona" publica un "Comentari" titulat "La feina de Penelope". Aquesta Penelope actual és l'Esquerra gironina, la qual, segons el comentarista, després d'haver fet arranjat les façanes de les cases velles, mesura que qualifica de "més o menys discutible", ha tornat a fer-les embrutar grollerament.

Que com ha estat això? Escolten el raonament del xiroi, i regozitgant, comentarista del "Diari". Bon nombre de façanes arranjades de bell nou "són sellades amb inscripcions i al·legories fetes amb carbó, amb quitrà i amb tota mena de substàncies embrutadores: gorros frigs, visques i moris de tota mena, de tot el trobareu." Ara bé, com que això és una mostra d'incultura i, segons el comentarista, és patent el "grau d'educació urbana que existeix precisament entre els medis que són correligionaris o afins de les personalitats republicanes que varen donar l'ordre" d'arranjat les façanes i com que els esquerrans que "els segueixen i els segueixen són uns TRINXERAIRES" (paraula textual), ergo, l'Esquerra és la culpable d'aquest embrutament.

No volem posar el degut comentari a aquesta indignitat de "Diari de Girona": ens embrutaria la ploma. El deixem al lector que, per petita que sigui la seva honorabilitat i la seva decència, hi farà un comentari erent. Però, si que volem fer al tal "G." que signa el "Comentari", algunes preguntes. ¿Pot afirmar que les inscripcions a què alludeix, concorden de ple i exclusivament amb la ideologia de l'Esquerra republicana? ¿Quin concepte té aquest "G." de l'elemental respecte que mereixen totes les ideologies noblement sustentades? Aquesta manca de cultura ciutadana, ¿pot atribuir-se a l'Esquerra—partit que no ha governat fins de la República ençà i que ha demostrat amb fets com es preocupa de la cultura del poble—o ha d'atribuir-se als que durant anys i anys han governat el nostre poble, entre els quals poden comptar-se correligionaris del comentarista?

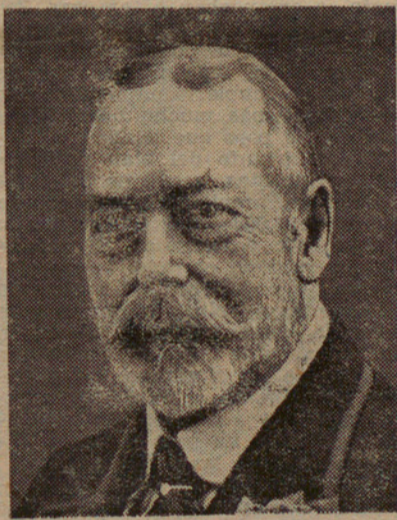
Però, encara hi ha més. Aquest "G." ha vist una façana acabada de

netejar, que feia goig, la blancor de la qual ha estat violada per dos "Bans", un signat per "Joan Selves Carner" i l'altre, per "Josep M. Dalmau Casademont", i com que "tots sabem que els Bans són plantats per ordre de l'autoritat", conseqüència: "l'autoritat que amb una mà netejava les façanes, amb l'altra les empastifava". No cal dir que, segons el comentarista, aquesta autoritat era de l'Esquerra: per tant, l'Esquerra, fins pel que n'anomena personalitats, és culpable d'aquesta mostra d'incultura ciutadana.

El ciutadà més ignorant i més negat en afers municipals, sap que és l'Alcalde qui dona l'ordre de fixar els Bans, però que no n'assenyala cantonada per cantonada, paret per paret; que qui els planta no és pas l'Alcalde, sinó el fixador municipal que, a Girona, és el pregoner. ¿O és que voldria el tal "G." que l'Alcalde seguís el pot de pastes del fixador de Bans per controlar com exerceix la seva funció? Prenguin nota, senyor Tomàs, Alcalde de Lliga Catalana!

Però—i aci ve la nota de més salt humorisme—cal dir que el Ban del senyor Selves porta data del 15 de març de 1934, i tothom sap a Girona, a excepció de "Diari de Girona", que des del 5 de març de 1934, ocupa l'Alcaldia de Girona el senyor Francesc Tomàs, de Lliga Catalana. De seguir la lògica del tal "G." del "Diari de Girona", hauríem d'arribar a la conclusió que el senyor Tomàs i, per tant, Lliga Catalana, són els culpables de la fixació d'aquell Ban i d'aquell empastifament i, per tant, reus d'incultura ciutadana.

EL REI CIVIL I CAVALLER

JORDI FREDERIC V, REI D'ANGLATERRA

Des que a l'Abadia de Westminster, el dia 22 de juny de 1911, les harmo-

nioses campanes doblaren—joioses i alegres—anunciant la solemni proclamació de Jordi Frederic per a rei d'Anglaterra, aquest ha estat per al seu poble el verdader espill i exemple d'un rei civil i cavaller.

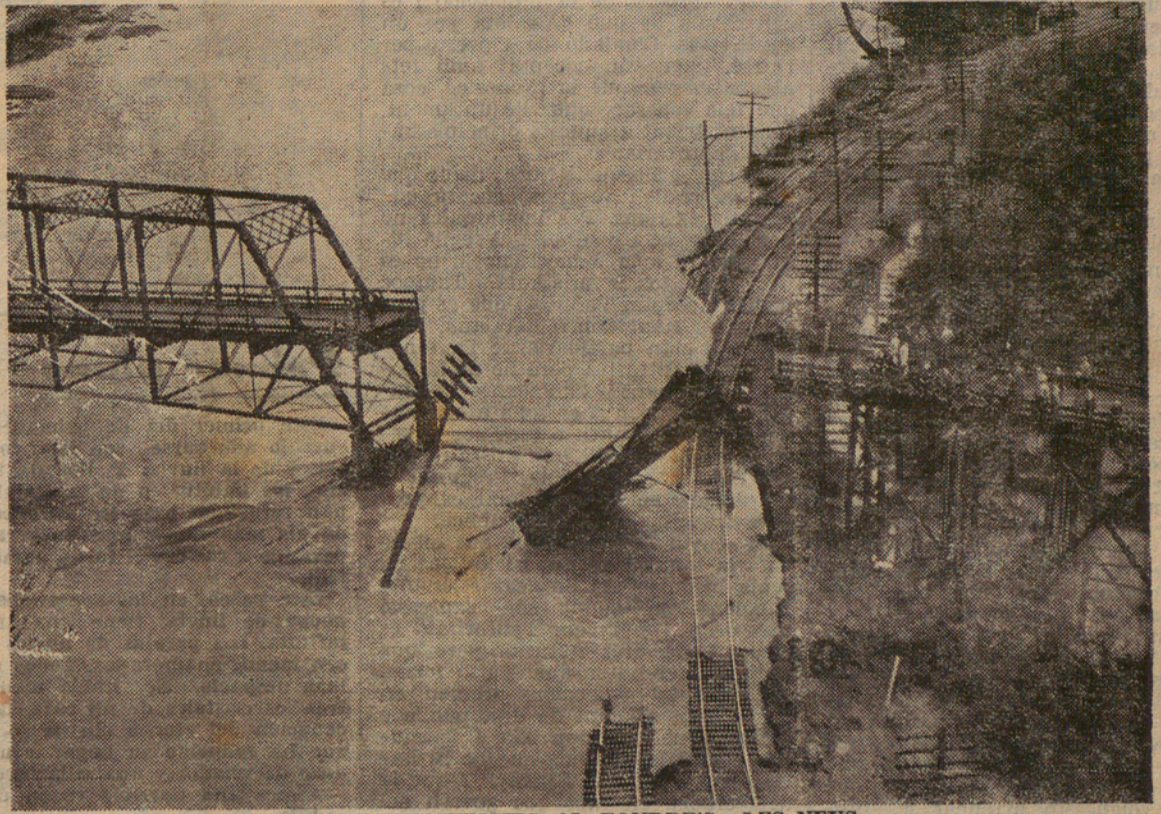
A 9 de juliol de 1912 Jordi V visità l'explotació hullera d'Elsecar. El bon rei agafà una piqueta i es posà a fer feina de miner amb delit, humor i sobretot amb una perícia que sorprendia a tots els membres del reial seguici.

—Hi ha que treballar com els humils per a saber-los conèixer! Hi ha que sofrir com ells!

Bona frase la d'aquest rei... I que ara—en què tots parlen dels humils—ve un xic a tomb.

I mentre Jordi Frederic V, treballava, la regina prenia el te amb la dona d'un miner.

Jordi V, quan la desfeta econòmica d'Anglaterra, cedi la meitat del seu haver—són 470 mil lliures l'assignació a la Corona!—per a remeiar la crisi.

CONSEQUENCIES AL FONDRE'S LES NEUS

El temps massa calorós i la forta pluja han originat serioses avingudes dels rius a l'Amèrica. La fotografia és una vista de Tacoma, Washington (E. U.), on un gran pont del ferrocarril ha estat ensorrat per la furiosa crescuda del riu, a l'ensens que la línia fèrria era emportada per les aigües.

No, no ho farem pas. Malgrat ésser de l'Esquerra, la nostra cultura és ben superior a la del tal Comentarista i a la de les planes que l'admeten.

AJUNTAMENT

Sessió extraordinària del Ple

Les iniciatives de l'Esquerra exciten a la «Lliga». - Nova estructura de les Comissions Permanents. - Desacord fonamental dels coaligats electorals. - L'INRI de la «Lliga».

Ahir es va celebrar sessió extraordinària del ple municipal, d'acord amb la petició que tenia formulada la minoria d'Esquerra, fent ús del dret que li atorga la llei municipal.

Assistiren a la reunió tots els consellers, excepte el senyor Domènec, de la minoria tradicionalista.

Tres podem dir que són els punts més interessants d'aquesta sessió: un polític referent a si la "Lliga" obeïa o no en el dictamen presentat per la Comissió de Govern a la proposició de la minoria d'Esquerra, al dictat de la iniciativa d'aquesta minoria; un altre en la discussió de les esmenes presentades a aquest dictamen per la minoria d'Esquerra, i en l'ex-

posició de principis de les minories de "Lliga", monàrquics i el senyor Cervera (tradicionalista independent), amb motiu de la proposició presentada també per la minoria d'Esquerra. (Aquestes dues proposicions les publicàvem en la nostra edició d'ahir).

El primer punt fou provocat pel cap de la "Lliga" senyor Bonmati, contestant unes manifestacions fetes pel senyor Camps i Arboix. Aquest conseller, després de llegir-se la comunicació de la Comissió de Govern sobre nova distribució de serveis, posà de relleu la incongruència de posar aquest punt en primer terme en l'ordre del dia, per quant si bé era

EL SENYOR

Narcís Xifra i Masmitjà

Vidu de Matilde Montero Martí

ENGINYER INDUSTRIAL I CATEDRÀTIC JUBILAT DE L'INSTITUT D'AQUESTA CIUTAT

Morí el dia 19 del corrent a l'edat de 87 anys, després d'haver rebut els Sants Sagraments i la Benedicció Apostòlica

E. P. R.

Els seus afligits: fill, Francesc; filla política Francisca Estech; nebots i família tota, en recordar als seus amics i coneguts tan dolosa pèrdua els preguen el tinguin present en llurs oracions i es serveixin assistir als fenerals que per a etern descans de la seva ànima es celebraran, demà divendres, dia 23, a dos quarts d'onze del matí, a l'Església parroquial del Mercadal, per quals actes de pietat els quedaran molt agraits.

NO ES CONVIDA PARTICULARMENT.

Girona, 22 Març de 1934.

SUBSCRIPCIÓ

Girona: ciutat, 2 pts. mes; comarques, 6 pts. trimestre. — Resta d'Espanya, 12 pts. semestre. — Gibraltar, Portugal i Amèrica, 32 pts. any. — Països Unió Postal, 42 pts. any. — Altres països, 60 pts. any.

L'Autonomista

REDACCIÓ, ADMINISTRACIÓ I TALLERS: PREMSA, 4 i 5. — TELÈFON 121 GIRONA

OBSERVACIONS:

Tota la correspondència es dirigeix al Director. — Dels escrits publicats en seran responsables els autors. No es tornen els originals. — Amb els reclams, remissions i esmenes, preus segons tarifa.

La svàstica a Flandes

El fet en si no té gran importància; però com a símptoma polític ha produït fonda sensació en els medis social-intel·lectuals de França. Després de la tràgica mort d'Albert I, rei de Bèlgica, ha començat a bufar a Flandes un agut vent nacionalista. Causes? S'ignoren; no manca qui afirma gratuïtament que la guspira feixista sorgí per desafecte envers el nou sobirà. L'existència d'una falange "nazi" en els Països Baixos és per als francesos, que tan bé coneixen la psicologia flamenca, un esdeveniment extraordinari. Ells saben que el flamenca és individualista, gairebé anàrquic, i odia cordialment la disciplina, l'ordre i els instituts armats. La teoria militarista i tot, absolutament tot, en el feixisme va contra la naturalesa de l'indígena de Flandes. Els vells professors de la Sorbona estan estudiant a fons el moviment tan paradoxal i nou en el poble belga. El símptoma és netament catòlic; però en el fons bateguen els pòsits atàvics del vell problema de Flandes, que reneix i es desborda en una corrent nova. Mirat superficialment, la tradició flamenca sembla massa modesta i insuficient per a crear tan greu conflicte a la política dels Països Baixos. Els tradicionalistes flamencs de la nova falange volen ésser educats i instruits amb subjecció a velles normes de marcat sabor racial, jutjats segons les antigues lleis, conservar preterits costums i parlar solament llur idioma natal, que és, en realitat, el neerlandès. Per a comprendre bé les dificultats del problema suscitats pels "dinosos"—així s'anomenen els nous feixistes—i l'alarma que en els medis polítics de França ha produït tal rumor, s'ha de meditar a fons sobre tres bases fonamentals: les minories que s'anomenen franceses en el país, flamenc, amb el seu idioma i la seva cultura corresponents; l'opinió racial dels valors residents i establerts a Flandes i les idees africanesades del Govern de Brusselles. En aquests tres punts està l'intrínsec bàrbic de la qüestió. Els flamencs sostenen que el país és bilingüe des de fa varies centúries i que, per tant, ha de continuar així; els valons afirmen que el való i el flamenc són simples dialectes d'escàs radi cultural i que el francès—llengua universalitzada—deu servir de nexa entre uns i altres. El Govern belga no es decideix a donar una ràpida solució al problema, atesa la seva magnitud, i ambdues regions viuen cada dia més separades. Si el nou sobirà, Leopold III, no troba aviat una solució a tan delicat assumpte, aquestes baralles—aguditzades per l'acció dels "dinosos"—produiran a Bèlgica dies de dol nacional. Heus ací per què tem França el desenrotllament d'aquests símptomes de caràcter "nazi", perquè li pot portar pèrdua de la seva influència idiomàtica i cultural en els Països Baixos. A tal extrem han arribat les coses, que una gran part de la joventut flamenca no s'amaga de demostrar el seu desafecte, gairebé el seu odi podriem dir, a la resta de la nació i s'agrupen sota la svàstica, dirigits pel líder "dinoso" senyor Joris van Severen. Però, en canvi, existeix una altra gran part de la joventut belga que estima amb fervor la unitat nacional, la Llei i la Justícia, i està disposada i organitzada per a defensar els seus ideals. A desgrat de tot, França vigila i els seus diplomàtics no descansen. JULI A. REBORA Paris, març 1934.

COMARCALS

AMER

Diumenge vinent, a la nit, el Centre Republicà Federal donarà una vetllada teatral, posant en escena una bonica i molt aplaudida obra "Quimeta maca". Tot el que es recapti en aquesta funció anirà a profit de l'homenatge a la Vella que l'Ajuntament i les entitats recreatives han projectat per al dilluns de Pasqua. Aquest Centre Federal, seguint el seu camí de progrés cultural i econòmic, s'ha vist precisat ampliar la programació destinada a seients en el seu teatre d'espectacles, posant algunes files de butaques a la nova galeria, les quals també s'han emplenat en les darreres sessions de cinema. No és estrany que l'èxit vagi creixent" puix que els programes que valen. Darrerament s'han projectat boniques pel·lícules sonores "Tant de nos", "El cavaller de nit" i "El presiri". Per a dissabte vinent (nit) i diumenge (tarda), hi ha anunciada una dama d'una nit. "De bot en bot" (exitat de la cèlebre parella Lina i Hardy) i una de dibuixos sonors.

El fet en si no té gran importància; però com a símptoma polític ha produït fonda sensació en els medis social-intel·lectuals de França. Després de la tràgica mort d'Albert I, rei de Bèlgica, ha començat a bufar a Flandes un agut vent nacionalista. Causes? S'ignoren; no manca qui afirma gratuïtament que la guspira feixista sorgí per desafecte envers el nou sobirà. L'existència d'una falange "nazi" en els Països Baixos és per als francesos, que tan bé coneixen la psicologia flamenca, un esdeveniment extraordinari. Ells saben que el flamenca és individualista, gairebé anàrquic, i odia cordialment la disciplina, l'ordre i els instituts armats. La teoria militarista i tot, absolutament tot, en el feixisme va contra la naturalesa de l'indígena de Flandes. Els vells professors de la Sorbona estan estudiant a fons el moviment tan paradoxal i nou en el poble belga. El símptoma és netament catòlic; però en el fons bateguen els pòsits atàvics del vell problema de Flandes, que reneix i es desborda en una corrent nova. Mirat superficialment, la tradició flamenca sembla massa modesta i insuficient per a crear tan greu conflicte a la política dels Països Baixos. Els tradicionalistes flamencs de la nova falange volen ésser educats i instruits amb subjecció a velles normes de marcat sabor racial, jutjats segons les antigues lleis, conservar preterits costums i parlar solament llur idioma natal, que és, en realitat, el neerlandès. Per a comprendre bé les dificultats del problema suscitats pels "dinosos"—així s'anomenen els nous feixistes—i l'alarma que en els medis polítics de França ha produït tal rumor, s'ha de meditar a fons sobre tres bases fonamentals: les minories que s'anomenen franceses en el país, flamenc, amb el seu idioma i la seva cultura corresponents; l'opinió racial dels valors residents i establerts a Flandes i les idees africanesades del Govern de Brusselles. En aquests tres punts està l'intrínsec bàrbic de la qüestió. Els flamencs sostenen que el país és bilingüe des de fa varies centúries i que, per tant, ha de continuar així; els valons afirmen que el való i el flamenc són simples dialectes d'escàs radi cultural i que el francès—llengua universalitzada—deu servir de nexa entre uns i altres. El Govern belga no es decideix a donar una ràpida solució al problema, atesa la seva magnitud, i ambdues regions viuen cada dia més separades. Si el nou sobirà, Leopold III, no troba aviat una solució a tan delicat assumpte, aquestes baralles—aguditzades per l'acció dels "dinosos"—produiran a Bèlgica dies de dol nacional. Heus ací per què tem França el desenrotllament d'aquests símptomes de caràcter "nazi", perquè li pot portar pèrdua de la seva influència idiomàtica i cultural en els Països Baixos. A tal extrem han arribat les coses, que una gran part de la joventut flamenca no s'amaga de demostrar el seu desafecte, gairebé el seu odi podriem dir, a la resta de la nació i s'agrupen sota la svàstica, dirigits pel líder "dinoso" senyor Joris van Severen. Però, en canvi, existeix una altra gran part de la joventut belga que estima amb fervor la unitat nacional, la Llei i la Justícia, i està disposada i organitzada per a defensar els seus ideals. A desgrat de tot, França vigila i els seus diplomàtics no descansen. JULI A. REBORA Paris, març 1934.

INVENTO MARAVILLOSO

MAQUINA DE ESCRIBIR MERCEDES ELECTRA

La más rápida. 20 copias a la vez.

Mercedes Exprés, núm. 6 con TABULADOR AUTOMÁTICO,

y FAVORIT, últimos modelos.

MERCEDES PORTÁTIL

Calculadoras «LIPSI»,

sumadoras y para todas las operaciones.

Pídenlas a prueba al Representante general para España:

OTTO HERZOG, calle Andrés Mellado, 32. - MADRID

Otto Herzog se encuentra actualmente en el Hotel Marina, Barcelona, donde pueden avisarle para que enseñe en la práctica estos distintos modelos

1184.—R. ORTEGA Y FRIAS

so de que se revelase su gran secreto, el secreto que, según decía, era la felicidad de Blanca.

El eco de las palabras del paje, Blanca y el capitán se hizo más perceptible. No era mucha su prudencia en aquellos instantes, y jugaban con demasiada facilidad sus vidas. ¿Qué hubiera sido de ellos si otro cortesano fuese el que estaba a la puerta? Indudablemente la fortuna era decidida protectora del paje, porque muchas veces acompañaba la más loca imprudencia de niño a su arrojo de hombre.

Los ojos del comendador brillaron alegremente porque ya se consideraba libre del peso de su secreto, y decidido a entrar en el aposento de Blanca, movió un pie para dar el primer paso, cuando oyó que no muy lejos decían:

—Caballero o quien quiera que seáis, ¿habéis visto al señor comendador Maldonado?

Este se volvió repentinamente, y quedó tan sobrecogido que no pudo contestar.

—¿Me habéis oído?—añadió un gentilhomme que se acercaba.

—¿Acaso no me conocéis ya?—dijo Maldonado con turbado acento.

—No os había conocido, y en verdad que no era tampoco muy fácil medio a oscuras. ¿Pero qué diablos hacéis aquí?

—Estoy molido de correr, y no he podido seguir a los que persiguen al maldito paje. ¿Sabéis si lo han encontrado?

—No.

—¿Y para qué me buscábais?

EL DIABLO EN PALACIO—1185

—Porque su majestad os llama.

—¿Con mucha prisa?—preguntó Maldonado que no quería dejar escapar la ocasión de revelar su secreto. Os hago esta pregunta porque me siento muy fatigado.

—Con tanta prisa, que ha dicho "inmediatamente", y ya sabéis lo que esta palabra significa en boca de su majestad.

—Lo siento.

—Venid, pues, que os espera.

El comendador no tuvo excusa que dar, y se vió obligado a seguir al gentilhomme, a la vez que exhalaba un profundo suspiro como el que ve desvanecerse una esperanza que está a punto de realizarse.

—No tendré ocasión como esta—dijo para sí.

El secreto tenía desgracia.

CAPITULO CXXXVII

LO QUE HICIERON EL PAJE, BLANCA Y EL CAPITAN

Preciso es que el lector tenga en cuenta que los sucesos que vamos refiriendo tenían lugar mientras el monarca, el prior y el reverendo Chaves rezaban junto al lecho de muerte del príncipe, y en tanto que Ruy Gómez de Silva se aprovechaba de la confusión para huir.

Al mismo tiempo también, Blanca, algo más tranquila ya, escuchaba

AGUA MINERAL NATURAL

VICHY CATALAN

¡ATENCIÓN!

Ciudadanos de Girona i comarca. Si voleu vestir bé i elegant, pagant els trajes de 150 pessetes solament a 17, tot seguit podeu aconseguir adquirir els cupons del Centre Comercial de Vendes «Sistema Giné», de Barcelona, que els nostres agents ofereixen al públic i que amb cooperació de l'acreditada Sastreria QUINTANA farà que d'avui endavant estigui resolt el problema del vestir.

No perdeu temps i informeu-vos tot seguit a la Sastreria QUINTANA, Plaça de les Castanyes

Les camises que fins avui han pagat a 13'50 Ptes. les podreu adquirir d'avui endavant a 1'50 Pta. advertint que totes les persones que vinguin a informar-se avans de fi de mes, poden obtenir-les completament gratuïtes.

AQUEST ANUNCI ANULLA ELS ANTERIORS.

Bernardo Elcarte

ESPECIALISTA

en las enfermedades del OIDO, NARIZ y GARGANTA.

CONSULTA:

DE 3 A 7 DE LA TARDE

Calle de Santa Eugenia, 1, 1.

Los avisos fuera de dichas horas en el Hospital Militar.